

Pavarotti sang for Ottars besætning - og andre!

Vi var 7 der mødte op å havnen for at få en stille aftentur, 6 kvinder og så mig som ene hane i kurven.

Det havde ellers været svært at komme til byen idet bilerne holdt helt oppe fra mototrafikvejen. Det er utroligt hvad man kan samle sammen af forsyninger, tøj og andet til sådan et par timer, - jeg er overbevist om at vi havde kunne overleve en 3 dages belejring.

Da skibet var pakket lagde vi ud i let modvind - det gik fint - pigerne roede og jeg styrede. Vi gik i en bue uden om hjemmeværnsskutteren og kastede anker en halv snes meter fra stranen. Så gik vi ellers igang med at dække op, du-gen kom frem og så alt det lækre.

Nicole fiskede en flaske champagne frem og som eneste mand var det min opgave at åbne den. Milde makrel, der var tryk på - proppen røg pludselig op med et ordentligt knald og forsvandt højt op over Ottars mast - skål råbte de fra de andre skibe, - jo da, skål. Så var der ellers mad og vin til alle og klokken halv otte begyndte musikken så.

Hvad andre siger er vi ligeglade med - de spillede og sang godt, specielt den kvindelige sopran der, når det gik vildest for sig, gav anledning til at holde om vinglasset så det ikke sprak. Det holdt tørvejr og vinden løjede af og vi hyggede os. Det var mørkt da det var forbi og udstyret med lommelygte roede vi stille og roligt ind på plads. Det havde virkelig været en stor oplevelse og en herlig aften. Tak til besætningen!

Steen Weile

